

UZASADNIENIE

Powód (...) Państwowe Spółka Akcyjna w W. wniósł przeciwko pozwanemu B. S. pozew o zapłatę kwoty 18 402,04 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot: 1 702,93 zł od dnia 3 lutego 2022 roku do dnia zapłaty, 777,11 zł od dnia 25 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, kwoty 777,11 zł od dnia 25 listopada 2021 roku do dnia zapłaty, kwoty 14 367,78 zł od dnia 27 października 2021 r., kwoty 777,11 zł od dnia 26 października 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, z uwzględnienie kosztów procesu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tytułem zapłaty za wodę dostarczaną przez powoda do budynku przy ul. (...) w R. najmowanego przez pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany B. S., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, jest najemcą lokalu użytkowego położonego w budynku mieszkalnym przy ul. (...) w R..

2 stycznia 2017 r. pozwany zawarł z powodem (...) Państwowe Spółką Akcyjną w W. umowę nr (...) o rozliczanie kosztów mediów dostarczanych do ww. lokalu znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R.. Na podstawie § 2 ust. 1 umowy powód zezwolił pozwanemu na pobór lub odprowadzanie zimnej wody na zasadach określonych w umowie oraz do uiszczania opłat za media według zasad określonych w Regulaminie rozliczenia kosztów mediów, który stanowił załącznik nr 2 do umowy (ust. 2).

Szczegółowe zasady ustalania opłat za media, w tym sposób ustalania zużywanych mediów oraz wysokość stawek obowiązujących w pierwszym okresie rozliczeniowym określono w załączniku nr 1 do tej umowy (ust. 3). Zgodnie z tym załącznikiem stawka za m³ zimnej wody wynosiła 2,34 zł netto (2,40 zł brutto), a ustalona kwota zaliczki z tego tytułu wynosiła 71,96 zł netto przy uwzględnieniu ryczału 30 m / m-c.

W myśl § 2 ust. 4 umowy zmiana stawek lub sposobu dokonywania rozliczeń za poszczególne media dokonywane na podstawie i zgodnie z zasadami wynikającymi z regulaminu nie powoduje konieczności zmian w umowie, w tym w załączniku nr 1 do umowy. Informacje o wielkości i rodzaju zmian wynikać będą z otrzymanej faktury VAT.

Zgodnie z obowiązującym w (...) S.A. Regulaminem rozliczeń kosztów mediów, stanowiącym załącznik nr 2 do umowy nr (...) zawartej w dniu 2 stycznia 2017 r. z pozwanym, „(...) do kosztów zakupu wody do budynków niezarządzanych przez (...) S.A, a przesyłanej za pomocą urządzeń wchodzących w skład majątku trwałego (...) S.A., zalicza się także całkowite koszty przesyłu wody za pomocą urządzeń wchodzących w skład majątku trwałego (...) SA, uwzględniające koszty obsługi budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, koszty eksploatacji, konserwacji, naprawy, remontów budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, koszty mediów niezbędnych do funkcjonowania budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody np. energia elektryczna, ciepła, amortyzację budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, podatki i opłaty od budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, narzuty kosztów rejonu, oddziału i centrali (...) SA stosownie do udziału tych kosztów w przesyłu wody w odniesieniu do danego ujęcia (§ 21 ust. 8 Regulaminu rozdział 6 Rozliczanie wody).

Zgodnie z § 3 ust. 4 Regulaminu (Rozdział 1 POSTANOWIENIA OGÓLNE): „Zmiana S. nie powoduje konieczności wprowadzenia zmian w Umowie. Informacja o wysokości S. i długości Okresu rozliczeniowego będzie wynikała z wystawionej przez (...) S.A. faktury rozliczeniowej.”.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa (...) z dnia 02.01.2017 r. k.23-26,

- załącznik nr 1 k. 27,
- regulamin rozliczania kosztów mediów obowiązujący w (...) S.A. k.28 -41,
- zeznania pozwanego k. 194.

Do lokalu pozwanego zainstalowany był podlicznik, który mierzył pobór faktycznie pobranej wody przez pozwanego. Powód w związku z dostarczaną do lokalu pozwanego wodą wystawiał na pozwanego faktury zaliczkowe, które pozwany opłacał.

Powód w 2020 roku wystawił na pozwanego faktury zaliczkowe za zimną wodę według stawki 3,38 zł netto za 1 m³ wody, które pozwany również opłacił.

Począwszy od października 2021 r. powód zaczął naliczać opłaty za dostawę wody według stawki 19,37 zł netto za 1 m³ wody. Z tego tytułu 4 października, w listopadzie i grudniu 2021 r. powód wystawiał pozwanemu faktury zaliczkowe na kwotę 941,38 zł brutto miesięcznie.

Ponadto 5 października 2021 r. powód wystawił pozwanemu fakturę rozliczeniową VAT nr (...) obejmującą korektę faktur VAT zaliczkowych za cały 2020 r., w której korygowana treść dotyczyła wysokości stawki za 1 m³ wody z kwoty 3,38 zł netto do kwoty 18,90 zł netto. Co spowodowało wzrost kosztów wody ujętej w fakturach za 2020 r. z kwoty 1.676,08 zł brutto do kwoty 14.367,78 zł brutto.

Pozwany nie przyjął przesłanych faktur VAT, odmawiając zapłaty z jednoczesnym złożeniem reklamacji co do sposobu wyliczenia kosztów dostawy wody. Pozwany nie zgodził się na rozliczenie okresu zamkniętego już roku 2020 r. w październiku 2021 r., a także zakwestionował tak wysoki wzrost stawki i zwrócił się o wyjaśnienie tej sytuacji.

W odpowiedzi na ustne i pisemne reklamacje pozwanego powód powołał się na brzmienie § 21 rozdziału 6 regulaminu stanowiącego załącznik do umowy. W rozmowach z przedstawicielami powoda pozwany otrzymał informację, że wzrost kosztów wynika z remontu dworca PKP w B..

Pozwany w odpowiedzi na wezwania powoda do zapłaty nie uznał sposobu wyliczenia oraz wysokości ceny 1 m³ dostarczanej wody i zakwestionował zarówno wysokość, jak i sposób wyliczenia należności za wodę. Opłacił faktury przy uwzględnieniu poprzedniej akceptowanej przez pozwanego stawki 3,38 zł.

Następnie pismem z dnia 29 grudnia 2021 r. pozwany wypowiedział umowę z powodem zawartą dnia 2 stycznia 2017 r. z uwagi na brak wyjaśnienia kwestii wzrostu ceny 1 m³ wody, brak uwzględnienia żądań korekty faktur i odstąpienia od żądania zapłaty od pozwanego zawyżonej ceny sprzedaży wody.

Pozwany w 2022 r. zaprzestał nabywania wody od powoda i korzysta z innego ujęcia.

Fakturą rozliczeniową VAT nr (...) powód dokonał wstecznego rozliczenia także faktur zaliczkowych VAT za 2021 rok, co do ceny 1 m³. Faktura ta została wystawiona 12 stycznia 2022 r. i spowodowała wzrost ceny 1 m³ do kwoty 19,37 zł netto.

Pozwany dokonał płatności za dostawy wody według ostatniej uznawanej stawki za sprzedaż wody w wysokości 3,38 zł za 1 m³ wody netto.

Dowód:

- faktury k.46-76,
- faktura Vat nr (...) k.110,

- faktura VAT nr (...) k.111-112,
- potwierdzenia przelewu k.109, 117,
- pismo pozwanego z dnia 14 października 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.103-105,
- wezwanie z dnia 3.11.2021 r. k.42,
- pismo powoda z dnia 4.11.2021 r. k.43,
- pismo pozwanego z dnia 10 listopada 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.114-115,
- pismo pozwanego z dnia 1 grudnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.119-121,
- pismo powoda z dnia 13.12.2021 r. k.44-45,
- pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 29 grudnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.122-123,
- kopia protokołu odbioru wodomierza z dnia 31 stycznia 2022 r. k.124
- zeznania świadka B. K. k.192-193,
- zeznania pozwanego k. 194.

Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności pismem z dnia 30 maja 2022 r.

Następnie powód fakturą nr (...) z 28 czerwca 2022 r., gdzie zastosowano stawkę rozliczeniową w wysokości 12,01 zł/m³ skorygował fakturę nr (...) z 12 stycznia 2022, którą rozliczył pozwanego za rok 2021 według stawki w wysokości 19,37 zł.

Powód w dniu 15 lipca 2022 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew o zapłatę kwoty 22 082,33 zł (Nc-e (...)), tytułem zapłaty za wodę dostarczaną przez powoda do budynku przy ul. (...) w R. najmowanego przez pozwanego. Postępowanie zakończyło się stwierdzeniem braku podstaw do wydania nakazu zapłaty i umorzeniem postępowania.

W odpowiedzi na wezwania powoda do zapłaty pozwany odmówił zapłaty, nie przyjmując rozliczeń powoda.

Bezsporne, a nadto dowody:

- wezwanie z dnia 30.05.2022 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.77-79,
- pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 21 września 2022 r. wraz z potwierdzeniem nadania k.98-102.

Powód nabywa wodę od Przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. za cenę 2,9 zł za 1m³.

W gminie R. obowiązująca stawka na dostawę wody do lipca 2021 r. wynosiła 2,90 zł za 1 m³, a od 1 lipca 2021 r. wynosi zgodnie z zatwierdzoną taryfą 3 zł netto za 1 m³.

Powód dokonał własnych analiz kosztów dla całego węzła (...) w R. za 2020 i 2021 r., na podstawie których wyliczył stawkę za m³ zimnej wody i ścieków. Zgodnie z analizą powoda ilość zakupionej zimnej wody dla całego węzła w R. wynosiła w 2020 r. 4.421, a w 2020 r. ilość wyprodukowanej wody wynosiła 4.614. Powód wyliczył koszty ogółem, w tym podatki, narzuty etc. na kwotę ogółem 83.537,93 zł w całym 2020 r. i na kwotę 55.425,59 zł w całym 2021 r.

Dowód:

- umowa powódki z Przedsiębiorstwem (...) sp. z o. o. k.180-182 z aneksem k.183;
- analityka kosztów k. 139, 184-185;
- decyzje k.126-127, 139-144 ,186-187, 188-190,
- taryfa k.128-134,
- komunikat Przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. k.125,
- zeznania świadka B. K. k.192-193,
- zeznania pozwanego k.194.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd oparł się w pierwszym rzędzie na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyciągając odmienne wnioski, czym innym jest natomiast ocena prawna okoliczności, które miały zostać zawnioskowanymi dokumentami wykazane. Sąd jako szczerze i prawdziwie ocenił zeznania świadka B. K.. Sąd bazował także na dowodzie z przesłuchania pozwanego, uznając, że jego zeznania korespondują z pozostałym materiałem dowodowym sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Podstawę prawną roszczenia powoda oprócz umowy z pozwanym o rozliczenie kosztów mediów stanowił art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przywołany przepis poprzez art. 555 k.c. stosuje się odpowiednio do sprzedaży wody.

W niniejszej sprawie powód na podstawie powołanej umowy z pozwanym dochodził od pozwanego należności za dostarczaną pozwanemu wodę, podnosząc, iż sporne faktury wystawione zostały w oparciu o rzeczywiste koszty jej wytworzenia. Pozwany, pomimo wezwania do zapłaty, nie zapłacił kwoty dochodzonej pozwem. Powód podniósł, że wkalkulowana przez powoda stawka za 2020 rok wynosiła 18,90 zł netto za 1 m³. Następnie zastosowano stawkę powiększoną o wskaźnik inflacji, tj. 2,5 %, na nowy okres 2021 r., tym samym stawka zaliczkowa wyniosła 18,90 + 2,5 % = 19,37 zł/m³.

Pozwany sprzeciwiając się żądaniu pozwu, potwierdził, że zawarł z powodem umowę na dostarczanie wody z uwagi na brak samodzielnego przyłącza, jednak podał, że wielokrotnie zwracał do powoda o korektę faktur objętych pozwem, nie uznając ich zasadności.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym na przestrzeni lat koszt dostawy wody wzrastał, początkowo z kwoty 2,40 zł netto za 1 m³ do kwoty 3,38 zł za 1 m³ wody w 2020 r., co pozwany akceptował dokonując każdorazowo zapłaty. Pozwany nie zaakceptował jednak drastycznego wzrostu wysokości stawki za 1 m³ wody z kwoty 3,38 zł netto do kwoty 18,90 zł netto w październiku 2021 r., i to z datą wsteczną, obejmującą cały 2020 rok. Reklamacje kierowane do powódki w tym przedmiocie okazały się bezskuteczne. Powódka nadal domagała się zapłaty za wodę przy zastosowaniu około sześciokrotnie wyższej stawki. Następnie powódka zwiększyła stawkę do kwoty 19,37 zł, co doprowadziło ostatecznie do wypowiedzenia umowy przez pozwanego 29 grudnia 2021 r.

Powód na uzasadnienie swojego roszczenia, oprócz wystawionych przez siebie faktur VAT, powoływał się na postanowienie § 21 ust. 8 Regulaminu powoda, w myśl którego wyliczenie ceny sprzedaży oparte jest o koszty związane z zakupem wody do budynków niezarządzanych przez (...) S. A., a przesłanej za pomocą infrastruktury (...) S. A., z uwzględnieniem kosztów obsługi budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, koszty eksploatacji, konserwacji,

naprawy, remontów budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, koszty mediów niezbędnych do funkcjonowania budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody np.: energia elektryczna, ciepła, amortyzację budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, podatki i opłaty od budynków, budowli i urządzeń do przesyłu wody, narzuty kosztów rejonu, oddziału i centrali (...) S. A. stosownie do udziału tych kosztów w przesyłu wody w odniesieniu do danego ujęcia.

W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego Sąd doszedł do wniosku, że powód nie wykazał całości roszczenia dochodzonego pozwem. Mianowicie, nie udowodnił, a to na powódzie spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 k.c.), że podwyższona sześciokrotnie stawka, i to z datą wsteczną, została wyliczona zgodnie z postanowieniami § 21 ust. 8 Regulaminu powoda. Powód złożył własne analizy kosztów za 2020 i 2021 r. dla całego węzła (...) w R. (k. 139, 184), z których nijak nie wynika zastosowana względem pozwanego stawka za zużycie zimnej wody. W szczególności nie sposób zdekodować na ich podstawie, w jaki sposób przedstawione koszty ogółem za zakupioną przez powoda zimną wodę mają przełożenie na wyliczoną następnie stawkę ujętą w skorygowanych fakturach. Powód nie uprawdopodobnił tego nawet twierdzeniami faktycznymi, w których przedstawiłby działania arytmetyczne, na podstawie których wyliczył stawkę 18,90 zł za 2020 r. i 19,37 zł za 2021 r. Zwraca uwagę, że tabele z analizą kosztów powoda odnoszą się do faktur źródłowych, których powód w sprawie nie złożył. Natomiast powód nie będąc przedsiębiorcą wodno-kanalizacyjnym, sam nabywał wodę od (...) sp. z o. o. w R., według stawki, która do lipca 2021 r. wynosiła 2,90 zł za 1 m³, a od 1 lipca 2021 r. wynosiła 3 zł netto za 1 m³. Tę samą wodę dostarczał następnie pozwanemu, zaś zastosowana pierwotnie przez powoda stawka w kwocie 3,38 zł netto była przez pozwanego akceptowana. Ustalono, że według tej niekwestionowanej stawki, zbliżonej do stawki (...) sp. z o. o. w R., pozwany sporne faktury opłacił.

Co istotne, z żadnego z dokumentów sprawy nie wynika różnica kwot pomiędzy stawką, za jaką powód sam nabywał wodę od (...) sp. z o. o. w R., a następnie jaką obciążył pozwanego w spornych fakturach, również z datą wsteczną za 2020 r. Powód nie podźwignął zatem ciężaru dowodu w niniejszym procesie (art. 6 k.c.). Niezależnie od powyższego opisana praktyka powoda, polegająca na obciążeniu odbiorcy, z datą wsteczną, sześciokrotnie wyższymi stawkami za wodę, bez szerszego uzasadnienia motywów takiej decyzji, jest sprzeczna z dobrymi obyczajami kupieckimi. Dlatego w okolicznościach sprawy roszczenie powoda stanowi nadużycie prawa (art. 5 k.c.) i nie zasługuje na ochronę prawną.

Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji.

Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanego, który jest stroną wygrywającą sprawę (art. 98 k.p.c.), koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł w stawce minimalnej adekwatnej do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (pkt II sentencji).

Sygn. akt XI GC 332/23

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)